

K J S

King James bibeln på Svenska
[Jakobs brev]

November 2012
(Reviderad September 2015)
Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

- 1 Jakob, en Guds och en Herren Jesu Kristi tjänare, till de tolv stammarna som är utspridda utomlands, hälsar.
- 2 Mina bröder, räkna det som idel glädje när ni ska falla i olika frestelser;
- 3 Vetande *detta*, att prövningen av er tro formar tålamod.
- 4 Men låt tålamodet ha *sitt* fullkomliga verk, att ni må vara fullkomliga och hela, ej saknande något.
- 5 Om någon av er saknar vishet, låt honom be hos Gud, som fritt skänker åt alla *människor*, och inte skäller ut; och den skall skänkas honom.
- 6 Men låt honom be i tro, ej tvivlande. Ty han som tvivlar är lik en havsvåg som drivs och kastas av vinden.
- 7 Ty låt inte den mannen tro att han skall motta något från Herren.
- 8 En dubbelsinnad man *är* ostadig på alla sina vägar.
- 9 Låt den ringe brodern glädja sig i det att han är upphöjd:
- 10 Och den rike, i det att han har blivit sänkt: ty liksom gräsets blomster skall han försvinna.
- 11 Ty solen går upp med sin brännande hetta, och gräset vissnar, och dess blomster faller av, och dess sköna uppsyn försvinner: så skall också den rike mannen tyna bort på sina vägar.
- 12 Välsignad *är* den man som utstår frestelse: ty när han prövas, skall han ta emot livets krona, som Herren har lovat åt dem som älskar honom.
- 13 Låt ingen man säga när han frestas, Jag frestas av Gud: ty Gud kan inte bli frestad av ondska, ej heller frestar han någon man:
- 14 Utan var man blir frestad, när han dras iväg av sin egen lust, och förleds.
- 15 Sedan när lusten har blivit havande, frambringar den synd: och synd, när den är fullbordad, frambringar död.
- 16 Gå inte vilse, mina älskade bröder.
- 17 Varje god gåva och varje fullkomlig gåva är från ovan, och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen ombytlighet finns, ej heller växling mellan ljus och mörker.
- 18 Av sin egen vilja födde han oss med sanningens ord, att vi skulle vara en slags förstlingsfrukt av hans skapelser.
- 19 Därför, mina älskade bröder, låt var man vara snar till att höra, sen till att tala, sen till vrede:
- 20 Ty människans vrede verkar inte Guds rättfärdighet.
- 21 Lägg därför undan all orenhet och överflöd av ondska, och motta i ödmjukhet det inplanterade ordet, som förmår att rädda era själar.
- 22 Men var ni ordets görare, och inte endast hörare, bedragande er själva.
- 23 Ty om någon är en ordets hörare, och inte en görare, är han lik en man

som betraktar sitt naturliga ansikte i en spegel:

24 Ty han ser sig själv, och går sin väg, och glömmer genast vilken slags man han var.

25 Men vem än som ser in i frihetens fullkomliga lag, och fortsätter *däri*, han ej varande en glömsk hörare, utan en gärningens görare, denne man skall bli välsignad i sin gärning.

26 Om någon man bland er verkar vara religiös, och inte tyglar sin tunga, utan vilseleder sitt eget hjärta, *då är* den mannens religion fåfång.

27 Ren och obesmittad religion inför Gud och Fadern är detta, Att besöka de faderlösa och änkorna i deras nöd, *och* att hålla sig obefläckad av världen.

Kapitel 2

1 Mina bröder, ha inte anseende till person *i* vår Herres Jesu Kristi tro, härlighetens *Herre*.

2 Ty om det ska komma in en man till er församling med en guldring, i fina kläder, och det också ska komma in en fattig man i usla kläder;

3 Och ni ska ha anseende till honom som bär de fina kläderna, och ska säga till honom, Sitt du här på en bra plats; men ska säga till den fattige, Stå du där, eller sitt här vid min fotpall:

4 Är ni då inte partiska i er själva, och har blivit domare med onda tankar?

5 Hör på, mina älskade bröder, Har inte Gud valt de fattiga i denna värld *till att vara* rika i tro, och *till att bli* arvingar av riket vilket han har lovat åt dem som älskar honom?

6 Men ni har föraktat de fattiga. *Är det* inte de rika som förtrycker er, och drar er inför domstolar?

7 *Är det* inte de som smädar det värdefulla namnet efter vilket ni kallas?

8 Om ni fullgör den konungliga lagen enligt skriften, Du skall älska din nästa som dig själv, gör ni väl:

9 Men om ni har anseende till person, gör ni synd, och blir överbevisade av lagen såsom överträdare.

10 Ty vem än som skall hålla fast vid hela lagen, men dock felar i en *punkt*, han är skyldig i allt.

11 Ty han som sa, Begå inte äktenskapsbrott, sa också, Mörda inte. Om du nu inte begår äktenskapsbrott, men mördar, *så* har du blivit en lagöverträdare.

12 Tala ni så, och gör så, som de som kommer bli dömda efter frihetens lag.

13 Ty dom utan barmhärtighet skall falla över honom som inte har visat barmhärtighet; och barmhärtighet gläder sig över domen.

14 Vad hjälper *det*, mina bröder, ifall en man ska säga att han har tro, och

inte ska ha gärningar? Kan *då* tro rädda honom?

15 Om en broder eller syster ska vara naken, och ska sakna mat för dagen,

16 Och en av er ska säga till dem, Gå i frid, värm er *ni* och mätta er; men inte ska ge dem det som kroppen behöver; vad hjälper *det*?

17 På samma sätt är också ensam tro död, om den inte ska ha gärningar.

18 Ja, en man må säga, Du har tro, och jag har gärningar: visa mig din tro utan dina gärningar, och jag skall visa dig min tro med mina gärningar.

19 Du tror att det finns en Gud; du gör väl: också demonerna tror *detta*, och darrar.

20 Men vill du förstå, O fåfängliga människa, att en tro utan gärningar är död?

21 Blev inte vår fader Abraham rättfärdiggjord med gärningar, bärande fram sin son Isak på altaret?

22 Ser du hur tron samverkade med hans gärningar, och genom gärningar blev tron fullkomnad?

23 Och skriften blev fullbordad som säger, Abraham trodde Gud, och det blev honom räknat till rättfärdighet: och han kallades Guds Vän.

24 Ni ser alltså att en man rättfärdiggörs med gärningar, och inte med ensam tro.

25 Blev inte också horan Rahab likaså rättfärdiggjord med gärningar, mottagande sändebuden, och skickande iväg *dem* en annan väg?

26 Ty liksom kroppen är död utan anden, så är också en tro död utan gärningar.

Kapitel 3

1 Mina bröder, var *ni* inte många lärare, vetande att vi skall få större fördömelse.

2 Ty vi felar alla i många ting. Om någon man inte felar i ord, *är* densamme en fullkomlig man, *och* förmår också att tygla hela kroppen.

3 Se, vi lägger betsel i hästarnas munnar, att de må lyda oss; och vi styr *så* hela deras kropp.

4 Se, också skeppen, fastän *de är* så stora, och drivs av hårda vindar, ändå styrs de med ett mycket litet roder, dit vart än kaptenen ska vilja.

5 Så är också tungan en liten kroppsdel, och berömmar sig *över* stora ting. Se, hur stora ting en liten eld antänder!

6 Och tungan *är* en eld, en värld av ondska: så är tungan ibland våra kroppsdelar, att den besmittar hela kroppen, och sätter naturens lopp i brand; och den är antänd av helvetet.

7 Ty varje slags best, och fåglar, och ormar, och ting som är i havet, är

tämjda, och har blivit tämjda av människosläktet:

8 Men tungan kan ingen man tämja; *den är* en bångstyrig ondska, full av dödligt gift.

9 Med den välsignar vi Gud, ja Fadern; och med den förbannar vi människor, vilka är skapade efter Guds avbild.

10 Ut ur samma mun kommer välsignelse och förbannelse. Mina bröder, det bör inte vara så här.

11 Ger en källa sött och bittert *vatten* vid samma ställe?

12 Kan fikonsträdet, mina bröder, bära oliver? Eller ett vinträd, fikon? På samma sätt *kan* ingen källa både ge salt och sött vatten.

13 Vem är en vis och förständig man ibland er? Låt honom, med en god livsföring, visa sina gärningar med visdomens ödmjukhet.

14 Men om ni har bitter avundsjuka och stridslystnad i era hjärtan, *så* beröm er inte, och ljug inte mot sanningen.

15 Den visdomen kom inte ner från ovan, utan *är* jordisk, köttslig, djävulsk.

16 Ty där avund och stridslystnad *finns*, där *finns* förvirring och varje ond handling.

17 Men den visdom som är från ovan är först ren, sedan fridsam, saktmodig, medgörlig, full av barmhärtighet och goda frukter, opartisk, och utan skådespeleri.

18 Och rättfärdighetens frukt sås i frid av dem som håller fred.

Kapitel 4

1 Varifrån *kommer* strider och tvister bland er? *Kommer de* inte härifrån, *ja* från era lustar som för krig i era kroppsdelar?

2 Ni lustar, och har inget: ni mördar, och önskar att ha, men kan inte få: ni bråkar och strider, ändå har ni inget, ty ni ber inte om *det*.

3 Ni ber, och mottar inget, ty ni ber illa, att ni må använda *det* för era egna lustar.

4 Ni horkarlar och horkvinnor, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap med Gud? Vem än som ska vilja vara världens vän är alltså Guds fiende.

5 Tror ni att skriften i onödan säger, Den anden som bor i oss lustar till avund?

6 Men han ger större nåd. Därför säger han, Gud motsätter sig de stolta, men ger nåd åt de ödmjuka.

7 Underkasta er därför Gud. Motstå djävulen, och han kommer fly bort från er.

8 Närma er Gud, och han kommer närma sig er. Rena *era* händer, *ni*

syndare; och rena *era* hjärtan, *ni* dubbelsinnade.

9 Känn ert elände, och sörj, och gråt: låt ert skratt vändas till sorg, och *er* glädje till sorgsenhet.

10 Ödmjuka er inför Herren, och han skall lyfta upp er.

11 Tala inte ont om varandra, bröder. Han som talar ont om *sin* broder, och dömer sin broder, talar ont om lagen, och dömer lagen: men om du dömer lagen, är du inte en görare av lagen, utan en domare.

12 Det finns en lagstiftare, som förmår att rädda och att förgöra: vem är du som dömer en annan?

13 Kom nu, *ni* som säger, Idag eller imorgon kommer vi resa till den eller den staden, och bli kvar där ett år, och köpa och sälja, och göra vinst:

14 Medan *ni* inte vet vad *som skall ske* imorgon. Ty vad *är* ert liv? Ja, det är en dimma, som för en liten stund syns, och sedan försvinner.

15 Istället *borde* *ni* säga, Om Herren må vilja, kommer vi leva, och göra det, eller det.

16 Men nu gläder *ni* er i er självsäkerhet: all sådan glädje är ond.

17 Alltså, för honom som vet att göra gott, men inte gör *det*, för honom är det synd.

Kapitel 5

1 Kom nu, *ni* rika, gråt och yla över era eländen som skall komma över *er*.

2 Era rikedomar är fördärvade, och era kläder är malätna.

3 Ert guld och silver har rostat; och rosten på dem skall vara ett vittne mot *er*, och skall äta ert kött som om det var eld. *Ni* har samlat ihop skatter för de sista dagarna.

4 Se, arbetarnas lön, vilka har skördat era fält, som av *er* har blivit undanhållen, ropar: och ropen av dem som har skördat har kommit till Herren Sebaots öron.

5 *Ni* har levt i lyx och vällust på jorden; *ni* har gött era hjärtan, som på en slaktedag.

6 *Ni* har fördömt *och* dödat den rättfärdige; *och* han gör inget motstånd mot *er*.

7 Var därför tålmodiga, bröder, tills Herrens ankomst. Se, jordbrukaren väntar på jordens dyrbara frukt, och har tålmod med den, tills han ska få det tidiga och *det* senare regnet.

8 Var också *ni* tålmodiga; befäst era hjärtan: ty Herrens ankomst är nära.

9 Sucka inte mot varandra, bröder, att *ni* inte ska bli fördömda: se, domaren står framför dörren.

10 Tag, mina bröder, profeterna, vilka har talat i Herrens namn, som en

förebild i lidande och tålamod.

11 Se, vi anser dem lyckliga som uthärdar. Ni har hört om Jobs tålamod, och har sett Herrens avslutning; att Herren är mycket medlidsam, och barmhärtig.

12 Men framförallt, mina bröder, svär inte, varken vid himlen, inte heller vid jorden, ej heller vid någon annan ed: utan låt ert ja vara ja; och *ert* nej, nej; att ni inte ska falla i dom.

13 Lider någon bland er? Låt honom be. Är någon glad? Låt honom sjunga psalmer.

14 Är någon sjuk bland er? Låt honom kalla på de äldste i församlingen; och låt dem be för honom, smörjande honom med olja i Herrens namn:

15 Och bönen i tro skall rädda den sjuke, och Herren skall resa upp honom; och om han ska ha begått synder, skall de bli förlåtna honom.

16 Erkänn *era* brister för varandra, och be för varandra, att ni må bli helade. En rättfärdig mans innerliga bön förmår mycket.

17 Elia var en man som berördes av samma lidelser som vi, och han bad ivrigt att det inte skulle regna: och det regnade inte på jorden under tre år och sex månader.

18 Och han bad igen, och himlen gav regn, och jorden bar fram sin frukt.

19 Bröder, om någon av er skulle gå vilse från sanningen, och någon skulle konvertera honom;

20 Låt honom veta, att han som konverterar syndaren från hans villoväg skall rädda en själ från döden, och skall gömma en stor mängd synder.